

Μητροπολίτης Φθιώτιδος Συμεών: «ΙΚετεύουμε την Παναγία να μας δώσει δύναμη τούτες τις ώρες»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Αφιερωμένες στους πληγέντες από τις φονικές πλημμύρες, αλλά και σε όσους διακονούν την διάσωση των εγκλωβισμένων συνανθρώπων μας ήταν οι Αρχιερατικές Θείες Λειτουργίες και Ακολουθίες που τέλεσε τα τελευταία κρίσιμα και για την Φθιώτιδα 24ωρα ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών](#).

Ο Μητροπολίτης κ. Συμεών παράλληλα με την μέριμνα για την προστασία των μικρών παιδιών του Κατασκηνωτικού Κέντρου, την συνδρομή και παροχή βοήθεια στις πληγείσες περιοχές των Δήμων Δομοκού και Λαμιέων ιερούργησε την μεν Τετάρτη 6 Σεπτεμβρίου 2023, στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Ταξιάρχη Μιχαήλ του

Μανταμάδου της Λέσβου στην Ενορία του Σ.Σ. Λιανοκλαδίου, ενώ για την μεγάλη Θεομητορική Εορτή του Γενεσίου της Θεοτόκου, στις 7 και 8 Σεπτεμβρίου, στις πανηγυρίζουσες Ιερές Μονές Παναγίας Αντινίτσης και Παναγίας Δαμάστας.

Στις Ιερές Ακολουθίες, οι οποίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου, έψαλαν χοροί ιεροψαλτών εκ του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» με επικεφαλής τον Διευθυντή αυτού, Δρ. κ. Ανδρέας Ιωακείμ, αλλά και παλαιοί πρακτικοί τοπικοί ιεροψάλτες.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών αναφερόμενος στο θαύμα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ στις Χώνες της Φρυγίας μεταξύ άλλων επεσήμανε:

«Εορτάζουμε ένα θαύμα, το οποίο έρχεται σε μία δύσκολη συγκυρία μετεωρολογική, στην οποία βρισκόμαστε αυτές τις μέρες, διότι και τότε μία πλημμύρα έπνιξε τις Κολοσσές, μία πλημμύρα, η οποία βέβαια δεν προήλθε ούτε από περιβαλλοντικούς ή κλιματικούς λόγους, ούτε προήλθε από ένα από τα καιρικά φαινόμενα, όπως τώρα που βιώνουμε στην πατρίδα μας και στην περιοχή μας, αλλά και στην Θεσσαλία και στην Μαγνησία, αλλά προήλθε από πράξη δόλια, φθονερή κάποιων ανθρώπων που έστρεψαν την κοίτη του ποταμού εκεί στην περιοχή που έγινε το εν Χώναις θαύμα, για να πνίξει τους χριστιανούς, να πλημμυρίσει το βιός τους, να καταστραφούν οι περιουσίες τους και να πνιγούν οι ίδιοι και μη έχοντας άλλη άμυνα, μην έχοντας άλλο τρόπο να αντιμετωπίσουν αυτή την ασύμμετρη απειλή κατέφυγαν στη μεσιτεία και στην πρεσβεία των Αγίων και ιδίως των Αρχαγγέλων, των Αγγελικών Ταγμάτων κι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, έστρεψε αλλού την κοίτη του ποταμού, έστρεψε αλλού τη φονική πλημμύρα και έτσι σώθηκαν οι άνθρωποι, σώθηκαν οι χριστιανοί, σώθηκε η πόλις, σώθηκε το βιός τους.

Το θαύμα αυτό αποκαλύπτει ότι και οι άγγελοι και οι αρχάγγελοι μέσα στη ζωή της Εκκλησίας έχει ο καθένας το δικό του ρόλο, το δικό του διακόνημα, δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι οι σπουδαίοι Πατέρες της Εκκλησίας μας, όπως ο Άγιος Ιερομάρτυς και Πολιούχος Αθηνών Διονύσιος ο Αεροπαγίτης έχουν συγγράψει περί της ουρανίου ιεραρχίας, ακόμα και στον ουρανό δηλαδή υπάρχει μία τάξη, υπάρχει μία ιεραρχία, υπάρχει μία σειρά όπως υπάρχει στην επίγεια Εκκλησία με κορυφή τον Επίσκοπο, τους πρεσβυτέρους, διακόνους τους λοιπούς κληρικούς ιεροψάλτες αναγνώστες και τον υπόλοιπο λαό, ο οποίος και ο λαός έχει ο καθένας το δικό του διακόνημα και αυτή η ιεραρχία δεν είναι μία ιεραρχία εξουσίας. Δεν υπάρχουν βαθμοί εξουσίας μέσα στην πνευματική ζωή, αλλά βαθμοί διακονίας και αγάπης και γι' αυτό και στη ζωή της Εκκλησίας όσο απαραίτητος είναι ο Επίσκοπος, το ίδιο απαραίτητος είναι και ένας πιστός και γνωρίζουμε πολύ καλά ότι δεν μπορεί

να τελεστεί μυστήριο της Εκκλησίας δίχα της παρουσίας λαού.

Έτσι λοιπόν αυτό το θαύμα φανερώνει ότι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ έχει ιδιαίτερη δύναμη, ιδιαίτερη χάρη και γι αυτό οι χριστιανοί καταφεύγουν σε αυτόν και για αυτό και ο Αρχάγγελος Μιχαήλ ξέρουμε πολύ καλά ότι προστατεύει πολλές κατηγορίες πιστών.

Να δοξάσουμε τον Θεό που μας κάνει αυτό το δώρο, να έχουμε τον Αρχάγγελο κοντά μας, πρεσβευτή και παράκλητο, να παρακαλέσουμε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας κι εμείς από εδώ τον Αρχάγγελο Μιχαήλ να σταματήσει αυτό το κακό, το νέο κακό που πλήττει την περιοχή μας».

Από την Ιερά Μονή Αντινίτσης ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στο κήρυγμά του αναφέρθηκε στο πρόσωπο της Παναγίας μας υπογραμμίζοντας μέσα από την Υμνολογία της Εορτής, καθώς και από τα Παλαιοδιαθηκικά Αναγνώσματα, τον χαρακτηρισμό της ως «Πύλη» και χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Ακούσαμε στην Ιερά Υμνολογία της εορτής αλλά και στα Αναγνώσματα της Παλαιάς Διαθήκης, να μας ομιλεί και να μας αναφέρεται σε μία πύλη, σε μία πύλη κατά Ανατολάς, σε μία πύλη που ήταν κλεισμένη και άνοιξε, βλέπουμε τον ιερό υμνογράφο να μας μιλάει για πύλες στειρωτικές, οι οποίες έγιναν πύλες γόνιμες και πύλες ανοιχτές. Η εικόνα της πύλης, της πόρτας δηλαδή, είναι η εικόνα της Παναγίας, αναφέρεται αυτός ο χαρακτηρισμός στην Παναγία Μητέρα μας, άλλωστε ανοίγει όχι η πόρτα και η πύλη της ζωής για την ίδια με το Γενέσιο της, αλλά η πύλη της ζωής για όλο το ανθρώπινο γένος, η πύλη της «όντως ζωής», η πύλη για να σαρκωθεί η «όντως ζωή», για να σαρκωθεί στα άχραντα σπλάχνα της ο Υιός και Λόγος του Θεού.

Σύμφωνα με τη διδαχή και τη βιοτή και την εμπειρία της Αγίας μας Εκκλησίας μετά την καταχρηστική επιλογή της ελευθερίας των προπατόρων μας, του Αδάμ και της Εύας, η πύλη του παραδείσου έμεινε κλεισμένη και έπρεπε να βρεθεί αυτός ο άνθρωπος, ο οποίος θα άνοιγε αυτή την πύλη. Πολλοί άνθρωποι εύκολα κλείνουν πόρτες, αλλά λίγοι είναι αυτοί, οι οποίοι ανοίγουν πόρτες και αυτοί είναι, οι οποίοι αφήνουν στίγμα κι είναι οι χρήσιμοι και ωφέλιμοι μέσα στην κοινωνία. Είναι εύκολο να κλείνεις το δρόμο, είναι εύκολο να γίνεσαι τείχος και ανάχωμα και εμπόδιο. Το δύσκολο είναι πως θα γίνεις οδός, πως θα γίνεις πόρτα ορθάνοιχτη, που θα ανοίγεις χώρο στον άλλον για να αναπτύσσεται, για να εκφράζεται, για να εξελίσσεται, για να μεγαλώνει, για να δημιουργεί.

Έτσι λοιπόν πέρασαν οι αιώνες και μέσα από διαδοχικούς στεναγμούς αλλά και διαδοχικούς καθαρμούς, μέσα από πολλές περιπέτειες, από τις περιπέτειες του Ισραήλ μέσα στην Ερυθρά Θάλασσα, μέσα στην έρημο, μέχρι να βρεθεί στη γη της

Επαγγελίας, μέσα από τις περιπέτειες των Προφητών, μέσα από τις περιπέτειες των δικαίων της Παλαιάς Διαθήκης και μέσα από τις περιπέτειες του γένους της Παναγίας, ήρθε η ώρα για να έρθει αυτή, η οποία κατέστη άξια να ανοίξει την πύλη, την πύλη που έκλεισε η πρώτη Εύα. Ήρθε η νέα Εύα να την ανοίξει διάπλατα και να την ανοίξει μάλιστα σε τέτοιον βαθμό τέλειο, ώστε να συντελεστεί στο πρόσωπό της το μοναδικό, απόλυτο και ανερμήνευτο θαύμα, το μόνο θαύμα το οποίο δεν πρόκειται να συντελεστεί σε κανέναν άλλον άνθρωπο πάνω στη γη. Όλα τα άλλα θαύματα, τα οποία έγιναν από το Θεό μας και γίνονται μπορούν να επαναληφθούν και σε άλλους ανθρώπους: και τυφλοί να ξαναδούν και παράλυτοι να περπατήσουν και κωφοί να ακούσουν και άνθρωποι που δεν έχουν την υγεία τους να ξαναβρούν την υγεία τους και βλέπουμε και τους Αγίους της Εκκλησίας μας να ποιούν τέτοια θαύματα πάντοτε με τη Χάρη του Θεού και η Χάρις του Θεού να ενεργεί δια των Αγίων.

Το μοναδικό θαύμα, το οποίο συντελέστηκε άπαξ και δεν πρόκειται να επαναληφθεί είναι το πως η Παρθένος έγινε Μητέρα. Τέτοιο θαύμα δεύτερον δεν πρόκειται να υπάρξει μέσα στη Δημιουργία . Η Αειπαρθενία και η Μητρότητα μαζί. Έπρεπε να βρεθεί το πιο τέλειο πλάσμα μέσα στον κόσμο, για να τελεσιουργηθεί αυτό το θαύμα μέσα στα σπλάχνα της Παναγίας μας δια Πνεύματος Αγίου, για να σαρκωθεί ο Υιός και ο Λόγος του Θεού και να ανοίξει ο δρόμος της Βασιλείας, να ανοίξουν οι πύλες του παραδείσου, οι πύλες της σωτηρίας. Η Παναγία μας είναι το πρόσωπο, το οποίο αξιώθηκε αυτής της Χάριτος. Δεν επιλέχθηκε αναξιοκρατικά, δεν υπάρχει προσωποληψία στο Θεό, ούτε προκατάληψη. Γιατί έγινε η Παναγία μας αυτό το σκεύος της εκλογής; Γιατί η Παναγία μας είναι το ανθρώπινο πρόσωπο, το οποίο αγάπησε το Θεό όσο κανένα άλλο πάνω στη γη. Αγάπησε το Θεό και την σωτηρία και υποτάχθηκε στο θέλημα του Θεού όσο κανένα άλλο πρόσωπο πάνω στη γη. Η απόλυτη υπακοή, η απόλυτη ταπείνωση, η απόλυτη σεμνότητα, η απόλυτη σωφροσύνη, η απόλυτη εμπιστοσύνη στο Θεό βρήκε την έκφρασή της στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, γι' αυτό και αξιώθηκε η Παναγία μας να γίνει κατ' ουσίαν Μητέρα του Θεού και να φανερώσει τον Θεό μέσα στον κόσμο, χωρίς να επηρεαστεί ούτε κατ' ελάχιστον η τελειότητα της ανθρωπίνης φύσεως Του, την οποία προσέλαβε μέσα από το δικό της αίμα, μέσα από τα δικά της σπλάχνα. Μέσα στη δική της γαστέρα προσέλαβε την ανθρώπινη φύση δίχως όμως αμαρτίας, παρεκτός αμαρτίας.

Και μπροστά σε αυτό το μυστήριο που βρισκόμαστε όλοι μας προσκυνητές και συνεορταστές στα προσκυνήματα της Παναγίας μας με όποιες συνθήκες και αν υπάρχουν γύρω μας, συνθήκες αντίξοες, συνθήκες που πληγώνουν την καρδιά μας, συνθήκες δοκιμασίας, μπροστά σ αυτό το μυστήριο καλούμεθα να θέσουμε κάποια ερωτήματα μέσα μας, τα οποία θα μας βοηθήσουν να ζήσουμε το Μυστήριο της Παναγίας στη δική μας ζωή και όχι να το προσεγγίσουμε ωςάν να βρισκόμαστε σε

ένα γραφείο πληροφοριών και να λαμβάνουμε κάποιες πληροφορίες ή σαν να ξεφυλλίζουμε μία εγκυκλοπαίδεια και να λαμβάνουμε κάποιες ιστορικές γνώσεις. Το ερώτημα που καλούμαστε να θέσουμε μέσα μας με ειλικρίνεια, με τιμιότητα, με ντομπροσύνη, με παρρησία, είναι να αναρωτηθούμε: «εμείς οι ίδιοι, ανοίγουμε πόρτες ή κλείνουμε πόρτες; Εμείς οι ίδιοι είμαστε πρόσωπα τα οποία μέσα στη ζωή μας αφήνουμε λίγο την πόρτα ανοιχτή της καρδιάς μας, της ύπαρξής μας, της προσωπικότητάς μας, για να μπορέσει να εισέλθει ο Χριστός μέσα»;

Τα Γενέθλιά της Παναγίας είναι ευκαιρία να αναγεννηθούμε κι εμείς, να ξαναγεννηθούμε, να εορτάσουμε και εμείς σήμερα γενέθλια, μήπως γεννηθεί ένας νέος άνθρωπος μέσα μας, μήπως γεννηθεί κάτι καινούργιο στην καρδιά μας.

Να αναγεννηθούμε με τη δύναμη της Παναγίας μας και να την παρακαλέσουμε να μας αξιώσει να γίνουμε πύλες ανοιχτές και να ανοίξουμε πύλες στην κοινωνία, πύλες στην οικογένειά μας πύλες στη ζωή όλου του κόσμου. Ικετεύουμε την Παναγία να μας δώσει δύναμη τούτες τις ώρες τις ιδιαίτερα δύσκολες, που μπροστά στον θάνατο που μας απειλεί, η γέννησή της είναι η δική μας άμυνα και θωράκιση».

Από την Ιερά Μονή Δαμάστας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών στο κήρυγμα του αναφέρθηκε στην γέννηση της Παναγίας από τον Ιωακείμ και την Άννα, στις πλάνες των αιρετικών γύρω από το πρόσωπο της Παναγίας μας, και ιδίως των αιρετικών παπικών λατίνων και των προστεταντών, στα μηνύματα σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους, στην απαρχή της σωτηρίας και λύτρωσης του κόσμου με την Γέννηση της Παναγίας τονίζοντας:

«Η σημερινή εορτή ανοίγει ένα κεφάλαιο στο μυστήριο της Θείας Οικονομίας, γι' αυτό και ουσιαστικά αυτή η εορτή αποτελεί εορτή ενός πρώτου ευαγγελισμού, είναι το πρώτο μήνυμα της χαράς για να έρθει το ολοκληρωτικό μήνυμα της χαράς από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ κατά την ημέρα του Ευαγγελισμού, όπου η Παναγία μας λαμβάνει το μήνυμα ότι αυτή είναι η εκλεκτή, για την οποία δημιουργήθηκε όλος ο κόσμος, «καρπό των κτισμάτων» την ονομάζουν οι Πατέρες της Εκκλησίας, «σκοπό της δημιουργίας» την ονομάζουν οι Πατέρες της Εκκλησίας, το «λίαν καλώς» που είπε ο Θεός στη Δημιουργία, κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας, κατ' εξοχήν το είπε για την Υπεραγία Θεοτόκο, γιατί η Υπεραγία Θεοτόκος είναι αυτό το δημιούργημα, το οποίο κατέστη απόλυτα έτοιμο, απόλυτα δεκτικό να σαρκώσει μέσα στα σπλάχνα της τον Υιό και Λόγο του Θεού, να κυφορηθεί μέσα στα σπλάχνα της το μυστήριο της σωτηρίας, της θείας ενανθρωπήσεως, να προσλάβει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μέσα από το δικό της αίμα, μέσα από τη δική της τροφή, μέσα από τη δική της γαστέρα, να προσλάβει

την ανθρώπινη φύση και να την προσφέρει τέλεια μαζί με τη τέλεια θεότητα Του ασυγχύτως, ατρέπτως και αδιαιρέτως τους για τη σωτηρία όλου του κόσμου.

Μυστήριο λοιπόν μεγάλο, εορτή μεγάλη η σημερινή και εμείς οι ορθόδοξοι τιμούμε ιδιαιτέρως την Παναγία μας, την τιμούμε όχι όμως μόνο ιδιαιτέρως, αλλά την τιμούμε και πρεπόντως, την τιμούμε ορθόδοξα, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος το πρόσωπο της Παναγίας να μην το προσεγγίσουμε ορθόδοξα. Το είδαμε μέσα στο διάβα των αιώνων να συμβαίνει από τους πρώτους αιώνες της ζωής της Εκκλησίας μας, γι' αυτό και η Αγία μας Εκκλησία συνεκάλεσε Οικουμενικές Συνόδους, για να διατυπώσει μεταξύ των άλλων και το ορθό δόγμα περί της Θεοτόκου.

Ο Ιωακείμ και η Άννα αξιώνονται με φυσική συνάφεια, με ανθρώπινη δηλαδή σύλληψη, αλλά με σωφροσύνη, όπως διδάσκουν οι Πατέρες της Εκκλησίας, «φυσικώς μεν, σωφρόνως δε», με σωφροσύνη και με αγνότητα καρδιάς και αγάπη, γιατί η αγνότητα δεν είναι μόνο σωματική έννοια, η αγνότητα δεν αναφέρεται μόνο στην σωματική καθαρότητα, αλλά η αγνότητα είναι το μυστήριο της αγάπης στον απόλυτο βαθμό. Με αυτή την απόλυτη αγάπη αξιώνονται σε μεγάλη ηλικία να φέρουν την Παναγία μέσα στον κόσμο και δεν θα ήταν εφικτή καν η σωτηρία μας, αν η Παναγία δεν είχε έρθει με ανθρώπινο τρόπο, γιατί αυτό που θα προσέφερε στο Χριστό κατά την Ενσάρκωση, δεν θα ήταν ανθρώπινη φύση, δεν θα ήταν ανθρώπινη σάρκα, αλλά θα ήταν κάτι άλλο, ξένο, άσπιλο, άσαρκο και έτσι δεν θα ήταν δυνατή η σωτηρία του ανθρωπίνου γένους. Το δόγμα των αιρετικών της Δύσεως περί της ασπίλου συλλήψεως της Θεοτόκου καθιστά ουσιαστικά αδύνατη την Ενανθρώπηση και ως εκ τούτου και την σωτηρία μας.

Αυτό είναι το μυστήριο της Θεοτόκου, αυτό είναι το απίστευτο, το ασύλληπτο θαύμα που συνετελέσθη σε μία ψυχή που ασύλληπτα και απίστευτα αγάπησε το Θεό και έτσι μέσα από το δικό της προσωπικό θαύμα έρχεται το θαύμα όλης της δημιουργίας. Δεν γεννάται η Θεοτόκος μόνο σήμερα, θα μας πει ο Άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας, γεννάται ο άνθρωπος σήμερα, σήμερα γεννιέται η ανθρωπιά μέσα στον κόσμο μέσα από τη γέννηση της Παναγίας και εορτάζουμε γενέθλια όλοι οι αδελφοί. Γιορτάζουμε όλοι μαζί και σήμερα γιορτάζουμε την γέννηση της Παναγίας αλλά και την γέννηση δική μας. Γέννηση πνευματική, την οποία καλούμεθα να ζήσουμε όπως μας την έδειξε και μας τη δείχνει η Παναγία μας. Η Παναγία μας πώς μας την έδειξε; Μας την έδειξε με την αποδοχή του σχεδίου του Θεού στη ζωή της. Αυτό το οποίο της ανακοίνωσε ο Αρχάγγελος δεν ήταν κάτι εύκολο, δεν ήταν κάτι το οποίο χωρούσε στην τετράγωνη λογική κανενός ανθρώπου, δεν ήταν κάτι το οποίο θα το προσέμενε, το οποίο θα το περίμενε. Εκεί δοκιμάζεται η εμπιστοσύνη μας στο Θεό. Όταν έρχονται γεγονότα και καταστάσεις της ζωής μας, που ξεφεύγουν από τον τετράγωνο κύκλο, καθώς προσπαθούμε συνεχώς να τετραγωνίζουμε τους κύκλους, που ξεφεύγουν από τη

διαδικασία και τον τρόπο, με τον οποίον έχουμε στήσει το λογισμό μας, τις σκέψεις μας, τους προγραμματισμούς μας. Έρχονται ειδήσεις, πληροφορίες, γεγονότα, καταστάσεις, ανατροπές στη ζωή μας, τα οποία δοκιμάζουν την πίστη μας, την εμπιστοσύνη μας, την ετοιμότητά μας, αλλά και την ευπροσαρμοστικότητά μας, κατά πόσο μπορούμε πραγματικά να εξελισσόμεθα, γιατί σχέσεις, οι οποίες πραγματικά μας ωφελούν, είναι αυτές που μας εξελίσσουν έστω και αν μπορεί η γενεσιουργός αιτία της εξέλιξης, έστω και αν μπορεί να έχει και πόνο μέσα και απογοήτευση και προδοσία. Πολλές φορές κάτι το οποίο μπορεί να μας πληγώσει, μπορεί και να μας θεραπεύσει συγχρόνως, μια αλήθεια η οποία μπορεί να μας πικράνει, μπορεί και να μας λυτρώσει συγχρόνως, κάτι το οποίο δεν θα θέλαμε να συμβεί, μπορεί συνάμα να είναι και η λύση στο πρόβλημά μας, αρκεί να έχουμε εμπιστοσύνη στο Θεό, στο θέλημα του Θεού και να μην ξεχνούμε ότι ο Θεός μας αγαπά και μόνο αυτό μπορεί να στηρίξει την εμπιστοσύνη. Δεν μπορεί κανείς να εμπιστευτεί το Θεό, αν δεν ζει μέσα με την αγάπη του Θεού, αν δεν ενθυμείται ότι ο Θεός μόνο μας αγαπά, ο Θεός μόνο νοιάζεται για μας, ο Θεός ανεβαίνει στο Σταυρό για μας, ο Θεός πάσχει για μας και υποφέρει και κατεβαίνει στον Άδη και μας χαρίζει την αιώνια ζωή.

Η Παναγία παραδόθηκε ολοκληρωτικά στο θέλημα του Θεού, εμπιστεύθηκε ολοκληρωτικά το λογισμό της στο Θεό, όχι απλώς τον εμπιστεύθηκε, αλλά τον κατήργησε, δεν είχε καν λογισμό, παρέδωσε τα πάντα της στην αγάπη του Θεού, γι' αυτό και έγινε ένα με το Θεό. Ενώθηκε, όπως διδάσκουν οι Πατέρες της Εκκλησίας «ουσιωδώς με το Θεό», κατ' ουσίαν με το Θεό, έγινε Μητέρα του «Θεού όντως», γι' αυτό και την ονόμασαν οι Πατέρες της Εκκλησίας Θεοτόκο, και όπως η Παναγία μας ενώθηκε ουσιωδώς με το Θεό καλούμεθα και εμείς να ενωθούμε «πνευματικώς και κατά χάριν», όπως μας τονίζουν οι Πατέρες της Εκκλησίας. Αυτό θα πραγματοποιηθεί, αν ακολουθήσουμε το βηματισμό της Παναγίας μας. Πως περπάτησε η Παναγία μας; Τι λέει ο Ευαγγελιστής Λουκάς; «έπορεύθη εις τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς». Βλέπουμε γεγονότα, κρίσεις, διάφορα πράγματα. Τι είναι αυτό, το οποίο καθιστά κάποιον άξιο να διαχειριστεί μία κρίση; Η σπουδή. Να ενεργήσει έγκαιρα, γρήγορα, άμεσα, τόσο άμεσα ώστε να ενεργήσει πριν συμβεί το γεγονός, προληπτικά, πρόληψη. Η Παλαιά Διαθήκη τόσο ωραία το λέει: «διοικεῖν ἐστὶ τὸ προνοεῖν». Τόσο όμορφη φράση και αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με κρίσεις σαν αυτές που βλέπουμε γύρω μας, περιβαλλοντικές ή οποιεσδήποτε άλλο, αλλά έχει να κάνει και με τις κρίσεις στις σχέσεις μας, έχει να κάνει και με την κρίση και με τις κρίσεις στις μεταξύ μας επικοινωνίες. Οφείλουμε να προλαμβάνουμε, να σκεπτόμεθα ότι ένας λόγος μας, ένα νεύμα μας, μία συμπεριφορά μας μπορεί να τορπιλίσει τη ζωή μας ολόκληρη, μπορεί να δυναμιτίσει τις σχέσεις μας, μπορεί να πληγώσει και να καταστρέψει τη ζωή μας.

Πολλά τα μηνύματα που μας προσφέρει η Παναγία και τα οποία, αν τα

ακολουθήσουμε, μπορούν να αποτελέσουν τον οδηγό της δικής μας αναγέννησης, για να αναγεννηθούμε πραγματικά και έτσι ξαναγεννημένοι να αναγεννήσουμε τον κόσμο, να αναγεννήσουμε την κοινωνία, να αναγεννήσουμε τη ζωή μας».

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών με λόγους ευγνωμοσύνης αναφέρθηκε στις αδελφότητες των Ιερών Μονών καταθέτοντας την πατρική του ευαρέσκεια για το τεράστιο πνευματικό έργο το οποίο επιτελούν προς δόξα του Θεού και για την σωτηρία των αδελφών εν Χριστώ.

Στις Ιερές Ακολουθίες παραβρέθηκε ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς, ο Διοικητής του Νοσοκομείου Λαμίας κ. Ανδρέας Κολοκυθάς, ανώτατοι αξιωματικοί και πλήθος πολιτευτών της τοπικής αυτοδιοίκησης, α΄ και β΄ βαθμού.

(Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου)